

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher

Dr. Rudolph M. Susel — Editor

Published Tuesdays and Fridays except first two weeks in July and one week after Christmas

NAROCNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20.00 yr.

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address changes to American Home, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 49 Tuesday, June 22, 1982

Nekaj pomembnih števil iz domovine

Dasiravno smo daleč od stare domovine naših prednikov, nas samih in tudi naših potomcev, in v drugih deželah, uživamo lepote in dobrote, polne svobode in življenjskega blagostanja, se nam misli zmeraj spet povračajo v deželo pod Triglavom, kakor se vračajo lastovke leto za letom v gnezdo, od koder so zletele. Zanima nas vse, kar se tam dogaja, dobrega in slabega. Zlasti želimo vedeti, kako je tam z ljudmi, našimi brati in sestrami po krvi in jeziku. Vesti so v mnogih pogledih skope, ker tam družba ni odprta, prosta in svobodna, marveč vklejnjena v vezi marksističnega ozkega koncepta življenja, ki zavrača in izključuje visoko vredne elemente človekove narave in specifične osebnosti.

Kar se zve, gre več ali manj skozi sito uradnih in partijskih ustanov, radi česar je navadno nekoliko, ali pa kar pošteno sfrizirano v smislu komunistične propagande. Še največ nam večkrat povedo številke, ker govorijo svojo govorico, ki jo je sicer mogoče s frizerskimi opisovanji in spretnimi razlagami zavesti na stranpot, a govorice števil samih ni mogoče spreminiti za tistega, ki jih zna brati.

Pred kratkim so bili v Jugoslaviji uradno objavljeni rezultati popisa prebivalstva, izvedenega v letu 1981. Ni mogoče v tem kratkem sestavku prikazati gibanja prebivalstva na teritoriju cele Jugoslavije, omejili se bomo le na našo domovino Slovenijo. Na podatki smo živo zainteresirani zlasti, odkar zopet in zopet beremo o priseljevanju v Slovenijo prebivalstva iz drugih republik. Obiskovalci Slovenije drug za drugim zatrjujejo, da so v Ljubljani slišali na ulicah več srbohrvaščine kot slovenščine, jezika slovenske republike. Takšne vesti iz domovine so vznemirljive za obstanek številčno majhnega naroda, če se pri tem pomisli, da je v ozadju tega pojava uradna politika partije in marksizma. Oba elementa sedanje neomejene oblasti stremita za brisanjem narodnih razlik in uničevanjem dragocenih kulturnih in verskih tisoletnih specifičnih vrednot slovenstva ter vse to utopiti v breznarodni proletarski družbi tostranskih "nebes".

V Jugoslaviji so imeli pod sedanjo komunistično vladno pet popisov prebivalstva (census) in sicer v letih 1948, 1953, 1961, 1971 in 1981. Prvi popis je obsegel le ozemlje tedanje republike Slovenije brez obmorskega pasu s Koprno, ki je tedaj pripadalo Samostojnemu tržaškemu ozemlju kot cona B, pod jugoslovansko vojaško upravo. Ostali štiri popisi pa obsegajo celotno ozemlje sedanje republike Slovenije, vključno koprski obmorski pas. Leta 1953 so na tem ozemlju našli 1.466.425 ljudi, l. 1981 pa 1.891.864. Prirastek v eni generaciji znaša okoli 425.000 duš, a če hočemo dobiti narast Slovencev, moramo odšteti prirastek priseljencev z juga, ki znaša okoli 120.000 duš, in manjšine v Sloveniji. Slovenci so se torej v približno 30 letih namnožili komaj za 300.000 duš. Če bi iskali vzroke za ta vznemirljivi pojav, bi jih tudi v Sloveniji našli — kot drugod po svetu — v povsem materialistični, potrošniški miselnosti, ki išče le naslade in udobnosti življenja brez pripravljenosti za sleherni žrtvovanje višjim ciljem. Zato toliko seksualnosti, a otrok malo ali nič. V naši žalostni domovini ta življenjski nazor odločno podpira marksistična javna oblast in zatorej ni izgleda, da bi se v tem oziru kaj obrnilo v drugačno smer.

Med tem ko se slovensko prebivalstvo množi v zelo skromni meri, se priseljevanje iz južnih republik stalno povečuje. L. 1981 so našli poleg 1.712.445 Slovencev tudi 55.600 Hrvatov, 42.000 Srbov in nad 18.000 muslimanov, zraven tega pa še blizu 2.000 Albancev in okoli 1.500 ciganonov (Romov). Tako znaša priliv z juga okrog 120.000 ljudi, ki iščejo boljši zaslužek v Sloveniji in se naseljujejo večidel okrog mest in industrijskih središč. Ker so zelo glasni in objestni, ni čuda, če je na ulici slišati več srbohrvaščine kot slovenske besede. Ljudsko štetje izpričuje, da se odstotek slovenskih ljudi v Sloveniji z ozirom na povedano stalno zmanjšuje. V tridesetih letih je padel od 97% na 90,5%. Ali so te številke za naš narod spodbudne? Bog pomagaj!

Da je kritisk juga, poleg sistematične politike oblasti v to smer, na Slovenijo tako močan, je pripisati zelo veliki razliki v višini družbenega proizvoda na prebivalca. Dočim je ta proizvod za vso Jugoslavijo

Beseda iz naroda...

Drobtinice, sladke in žaltave...

CLEVELAND, O. — Vreme se je skisalo na soboto in se še cmerikavo držalo v nedeljo, 6. junija, ko je bila Slovenska pristava pravomočno odprta za letošnjo sezono. O-poldne je bila darovana sv. maša, sledilo je telesno okrepčilo, po 3. uri pa je mogočno zaigrala USS godba na pihala, kateri so sledili Mladi harmonikarji. Bilo je vse veselo, — še posebno Mladi harmonikarji so vse navzoče pritegnili. Precej je bilo med nami takih, ki so Mlade harmonikarje "slučajno" prvič poslušali in jim takoj z močnim aplavzom dali polno mero priznanja.

Ti mladi naši muzikantje, s pevci vred, pod vodstvom nasmejanega g. Rudija Kneza, smejo brez strahu nastopiti kjerkoli, tudi na največji prireditvi.

Lepo je, da so se eni kot drugi povabili Pristave odzvali in da so tako lepo igrali za sam "boglonaj"!

Za prve dni meseca julija, 3. in 4., Clevelandčani ne vemo prav, kam naj se obrnemo, kako naj naredimo, da bo volk sit in koza cela.

Lemont pravi: "Pridite to leto v Lemont kar moč v največjem številu, da se po Mariji zahvalimo Bogu za številne prejete dobrote in se obenem Mariji Pomagaj priložimo še za naprej, ker oblaki se zbirajo nad nami. Pridite, da v svoji sredi dostojno pozdravimo marijorskega škofa, prevz. dr. F. Krambergerja, — svetega namestnika našega svetiškega kandidata, škofa A.M. Slomška."

Daj Bog, če že ne bi bil lemontski griček natrpan romarjev, naj jih bo vsaj lepo število, da bo prevz. škof dr. Kramberger dobil lepo sliko in prepričanje o naši vernosti v tujini.

Zivljenjepis škofa dr. Krambergerja je lepo popisano, na kratko, kakor imamo radi, v junijski številki Ave Maria.

Za 3. in 4. julij pa vabi tudi Slovenski folklorni inštitut na Slovensko pristavo, na svoj drugi festival.

Lansko leto je bilo lepo, — navdušenih gledalcev in poslušalcev več kakor zadosti. Tudi letos bo tako, skoraj drugače ne more biti, saj bo nastopilo, kakor je povedano, do 400 mladine — tudi gostje iz drugih mest. Če bi se na-

povprečno 2.400 ameriških dolarjev, doseže v Sloveniji skoraj 5.000 dolarjev. Prva za njo je Hrvaška (3.000), potem Srbija (2.300), potem Makedonija, Črna gora in Bosna ter Hercegovina (vsaka 1.600), na zadnjem mestu je Kosovo (676). Kdor te številke premisli, bo situacijo razumel. Odgovorna je tudi slovenska industrija, ki v južnjakih išče poceni delovno silo in jo tudi lahko dobi, med tem ko najboljša slovenska kri služi tuje izven domovine.

Ko smo že pri številkah, naj bodo omenjene še številke kulturnega barometra v Sloveniji. Vsi vemo, da je najboljšje in najbolj zanesljivo merilo ali barometer kulturnega stanja med širokimi množicami število knjig Mohorjeve družbe že dolgih 130 let. Ta izvirno celovška (koroška) družba se je nekaj let po prvi vojni preselila v Celje, kjer so jo po drugi vojni dobili v oblast komunistični sopotniki. Vendar svojo prvotno kulturno misijo v spremenjeni obliki še vedno vrši na področju republike Slovenije (Korošci imajo svojo, Primorci svojo). A celjska Mohorjeva počasi peša, ker ljudstvo, zlasti duhovščina, noče marksistične duhovne hrane. Leta 1981 je padla prodaja knjig za 3.000 naročnikov redne zbirke in je komaj dosegla 44.000 redne naklade. Ker je tudi letos znatno padlo število prednaročnikov, je obstoj družbe v nevarnosti. Meja donosnosti je 40.000 izvodov.

Nič kaj razveseljive niso številke v tem opisu, a stvarnosti je treba gledati v oči. Nemara bo domovina krvavo potrebovala sodelovanje izseljenskega kadra, ko pride čas, in če slovenske zavesti med izseljenci še kaj bo.

vdušenje v nas poleglo, je treba že zaradi te mladine, da jih gremo pogledat in jim za trud dati priznanje. Mladina, v cvetu svojih let, se rada pokaže, — mi starejši pa smo lahko veseli te mladine, ki hoče še ohraniti vsaj nekaj našega narodnega izročila. Brez dvoma lahko pričakujemo, da bo spored lep in zanimiv, — tudi kaj novega od lanskega nastopa.

Kdor ne bo v Lemontu, naj bo 3. in 4. julija na Slovenski pristavi, — samo doma naj nihče ne obsedi.

DOBA PIKNIKOV

Včasih kar po več na en isti dan. Cela vrsta teh piknikov (vrtnih veselice) bo letos tudi na Slovenski pristavi.

Za 11. julij nas vabi MZA na svoj vsakoletni piknik. Ob 12.30 se bo darovala v Spominski kapelici sv. maša, sledilo bo kosilo in potem se bo razvila vesela zabava — seveda je potrebno, da prineseš nekaj dobre volje s seboj. Komur so mar naši slovenski misijonarji v daljnjih tujih deželah, ima ta dan posebno priložnost, da se izkaže sklenjenih in odprtih rok. Sklenjenih rok so tisti, ki doprinašajo žrtve in molijo za misijonske namene. Odprtih rok — sem spadajo pa tisti, ki materialno v ta namen darujejo. Med katere spadava midva, dragi bralec?

Ze dolgo tega, ko sem še po hišah ljudi nadlegoval, mi je nekdo rekel: "V misijone grede največ taki, ki so tako rojeni, da so pustolovščine željni."

Seveda sem ga zavrnil. Presneto hitro bi nazaj domov pricivilil tisti, ki bi šel v misijone po pustolovskih nagibih.

Misijonarji in misijonarke se morajo spoprijeti s številnimi težavami tropskih, tujih dežel, s težavami, kakršnih si mi tukaj niti misliti prav ne moremo. Njih veselje je, če vidijo in čutijo, da njih napor rodi vsaj nekaj zaželenega sadu. Več morejo storiti, če za svoje številne potrebe dobe vsaj nekaj pomoči iz zaledja, — zaledje smo mi, njih bratje po veri in narodnosti.

Povedal bom dogodek p. Lovra Tomažina, mojega rojaka, povedal v upanju, da mi tega pripovedovanja p. Tomažin ne bo zameril.

Takole je pripovedoval: Z malim tovornjakom sem

se peljal po cesti, nič z gramozom posuti, v sosednjo naselbino. Vedel sem, da v deževnih dneh ta cesta ni uporabna, ker pa je bilo po moji sodbi le malo dežja, sem se okorajžil in se spustil na pot. V gozdu, nekako sredi poti, pa mi tovornjak kar naenkrat začne "brcati". Sedaj sem videl, da je cesta bolj mokra, kakor sem jaz mislil. Grem iz tovornjaka, lomim veje in jih mečem pod kolesja.

Kolikorkrat sem poskusil potegniti naprej, so bila kolesa globlje v zemlji. Sedem v kabino in čakam, če bi kdo prišel mimo, da mi pomore, ali da vsaj mene odpelje. Dolgo sedim — nič. Odločil sem se peš domov, po ljudi, ki mi bodo pomagali, da izvlečemo tovornjak iz tega, nič potrebnega blata. Parkrat sem samega sebe ozmerjal, le zakaj sem šel na pot, ko bi vendar moral vedeti, da ob deževju cesta ni prevozna.

Podam se na pot. Pridem komaj par sto metrov, ko se ob cesti nasproti postavi dva volka. Gledamo se. Kri mi je polednela in mrzla pot me je obšla. Obrnem oči v nebo in kratko pomolim, — ne, kakor me je mama učila, ne kakor sem tolikokrat molil iz "bukvic", — nova, sama se mi je molitev iz dna duše porodila: "Ljubi Bog, tukaj, vidiš, je Tvoj revni misijonar Lovro Tomažin. Če ga še kaj potrebuješ na misijonskem polju, Te prosim, reši me, — če nisem več za rabo in me ne potrebuješ več, me pusti, da me volkovi požoro."

"In kaj je bilo potem," vprašam.

"Nekaj časa se še gledamo — verjemi mi —, potem pa sta odcapljala v goščo — Lovro pa je tekel domov."

V zahvalo za srečno rešitev Lovro danes še z večjo vnemom gradi cerkvice tam v sončni Zambiji.

Je to zaželjena pustolovščina?

Čas počitnic je! Tudi jaz bom "duška", pa se morda zopet oglašil, če se odpočit po vrnem. Star človek se zlepa zadosti ne odpočije.

J. P.

Pismo z Otoka

LONDON, V. Br. — Ponovno par vrstic o našem življenju tu na otoku. Smrt nam ne prizanaša in moram zopet poročati o izgubi dveh naših rojakov tu.

Dne 19. decembra lani je v lastnem domu v Stoke-on-Trentu umrl 79 let stari Franc Klauzer. Umrl je vsled možganske kapi. Pokojni je bil rojen v Zagorju ob Savi in do l. 1941 služil kot orožnik v hrvaški Dalmaciji. Prva leta po vojni je delil usodo begunstva v različnih državah zahodne Evrope in leta 1948 prišel na Britanska tla in delal v rudnikih.

Bil je poročen, pred 14 leti je stopil v pokoj. Pogreb je bil koncem decembra v tamkajšnji katoliški cerkvi. Kljub izredno slabemu vremenu je bilo lepo število ljudi na pogrebu, od teh precej naših, Srbov in domačinov. Pokojni g. Klauzer sedaj počiva na pokopališču Lyma v Newcastle, Stratfordshire. Naš župnik vsled dolge poti, poledic na cestah in zaradi obiska rojakov tu čez Božič, ni mogel s svojim avtomobilom na tako dolgo pot.

Dne 29. januarja letos je po dolgem bolehanju za rakom umrl v bolnišnici v Bedfordu 75-letni Ivan Murn, doma iz Vodič pri Ljubljani. Pokojni je bil vdovec od leta 1937, med zadnjo vojno pa je užival dobrote okupatorja. V Veliko Britanijo je prišel leta

Da ne pozabimo:

Kakor že 22-krat, bomo tudi letos imeli naš narodni praznik, ko bomo en cel dan posvetili

SLOVENSKI DOMOVINI V KANADI

V nedejo, 25. julija 1982, bomo na Slovenskem letovišču pri Boltonu

praznovali

23. SLOVENSKI DAN

Praznovali bomo v hvaležnosti Kanadi, ki je pred leti dala PROSTOR, MOZNOSTI IN SVOBODO, da smo mogli v njej ustvariti SLOVENSKO DOMOVINO.

Praznovali bomo v priznanju vsem delavcem slovenskega duha, ki so tej SLOVENSKI DOMOVINI polagali temelje, gradili njeno stavbo in jo še danes vzdržujejo, da živi, rodi sadove ter ohranja zakladnico slovenske in krščanske tradicije.

Praznovali bomo, ko bodo s ponosom zrla na nas bratje in sestre s Koroške, Primorske, velike Amerike, Argentine... Pridružite se praznovanju!

SLOVENSKO-KANADSKI SVET (Združenje slov. demokratičnih društev)

1948 in najprvo delal dve leti v Bristolu.

Leta 1950 je prišel za delom v Bedford in si kupil majhen domek z vrtom. Posledice preteklosti so se poznale pri njemu in se je vsa leta bolj držal sam zase. Ko so ga začela pritiskati leta in bolezen, je po zaslugi dobrih naših ljudi tam prišel v krajevno sirotišnico-bolnišnico in se s časom zelo okrepil in počutil mnogo boljšega.

Krajevni župnik, Poljak po rodu, ga je vsak mesec obiskal, č. sestra v bolnišnici pa mu je vsak dan prinesla sveto popotnico, druge krajevne katoliške socialne delavke so skrbno pazile nanj. Obiskovali so ga tudi naši ljudje in mož se je ves odzivel in izdihnil lepo, vdano in mirno.

Pogrebno mašo dne 5. februarja ob 10. uri dopoldne v novi cerkvi sv. Filipa in Jakoba je imel naš župnik, g. Roth. G. Ivan Murn je bil pokopan na pokopališču v Bedfordu in tako dela družbo sedmim našim rojakom tam.

Kljub delavniku, se je v petek dopoldne sv. maše in pogreba udeležilo lepo število naših rojakov, prav tako Srbov, Hrvatov in domačinov. Pri M. Rehbergerjevih so opravili v soboto zvečer tri sv. roženence po stari slovenski navadi za dušo pokojnika. Zbralo se je bilo pri Rehbergerjevih nad 40 naših ljudi.

Oba pokojnika sta preživevala v življenju res pravo Kainvarijo in sedaj čakata na lepo, srečno Veliko noč.

Na pogreb g. Ivana Murna sta prišla od doma tudi njegov starejši sin, 51 let stari Ivan ml. ter njegov 20-letni vnuk Stanko. Družine pok. g. Frana Klauzarja in Ivana Murna naj tolaži dobri Bog. Prav vsem izrekam iskreno sožalje. Dobrim rojakom, ki so pokojnim ob težki uri prišli na pomoč, naj bo dobri Bog obilen plačnik.

Pa ne mislite, dragi bralec, da naša kri tu samo umira! Živi in gre živo naprej! V družini dr. Joška Jančarja, sina našega vrlega profesorja dr. Jožeta Jančarja, so vile rojenice na Valentinovo prinesle zdravega, krepkega sina. Oče Jože in mama Slavka roj. Breclj sta oba pristna Slovenca.

Sinček je dobil v nedeljo, 14. marca, v tamkajšnji katoliški krajevni cerkvi ime Peter. Obilo zdravja, veselja in varstva božjega na njegovi komaj začeti življenjski poti!

(Dalje na str. 4)

Kanadska Domovina

Iz slovenskega Toronta

NEKOLIKO PRIMERJAVE

Letos je prišla med bralce — škoda, da med tako redke — knjiga važne vsebine, potrebne za razjasnitev pojmov. Spisal jo je dr. Andrej Kopal, pisatelj knjige "Svetovni popotnik pripoveduje". Dr. Andrej Kopal je za Slovence izredno važna osebnost. Moral bi biti zgled vsakemu Slovencu, živečemu v velikem svetu. V tem svetu je iskal, kar je bilo v njem najboljše in najlepše. Na najboljših učnih zavodih si je nabral znanja, a ne da bi si z njim nakopičil denarja in bogastva, temveč, da bi z njim služil bližnjemu. To je ena njegova odlika. Druga pa je, da je kljub visokim službam, kljub delovanju po vsem svetu, kljub visoki izobrazbi ostal zvest jeziku svoje matere, zvest slovenstvu.

Lani je pri Goriški Mohorjevi izdal knjigo: "Slovenec v službi F.B.I." Knjiga vsebuje več povesti slovenskih izseljencev. Med njimi pa je prva, prva po sporedu in prva po važnosti "Slovenec v službi F.B.I." Povest je vzeta iz realnega življenja. Nič v njej ni sad domišljije, vse opisano je bilo resnično dogajanje. Ne mislim tukaj pisati o literarni vrednosti te knjige. Tako oceno je že napisal dr. Tine Debeljak. Treba pa je govoriti in pisati o njeni vsebini, o njenem junaku Mattu Cvetiču. Kdo je bil to?

Slovenec, rojen v Ameriki od očeta in matere, ki sta prišla čez lužo iz Slovenije, iz Bele krajine. Vse, kar sta ta dva lepega in dobrega prinesla s seboj, sta v novem svetu ohranjala in obogatila in izročala svojim otrokom: pridnost in delavnost, poštenost in zavednost, predvsem pa vernost in predanost Cerkv. Ničesar tega nista v velikem svetu izgubila, vse sta prenesla na otroke, ki so vdano sprejemali in niso hiteli od doma; nanj so bili navezani in so tako bili velika srečna družina. Iz take družine je izšel junak naše povesti, ki je postal junak Amerike, Matt Cvetič.

Bilo je v desetletju med 1940 in 1950. Tedaj se je bil boj med diktaturami in demokracijo in se je urejal svet za novo življenje.

Fašistično-nacistična diktatura je bila premagana, a komunistična je izšla iz boja okrepljena in je povečala teritorij svoje oblasti, ker se je med bojem pridružila velikim demokracijam. Te so ob koncu vojne v velikem delu sveta preslišale demokratične klice: "Na pomoč!" in so v boju za svobodno demokracijo dopustile, da so ta klic zaželele krvave sile komunistične diktature. Ironija druge svetovne vojne. V krvi zadušeni je bil tudi slovenski klic.

V času vojne pa boj ni divjal samo na frontah, samo med vojniki, ni bil samo boj krožja, bil je tudi boj za dušo, za počest mišljenja. Ta boj je divjal povsod, po mestih in vaseh, po tovarnah in organizacijah, v vladnih in zasebnih službah. Matt Cvetič ga je poznal, ker je veliko bral in je bil v vsem na tekočem. Hitro je spoznal, kaj preti Ameriki od subverzivnih elementov, zato je želel za njeno varnost in za ohranitev demokratičnega reda storiti kaj več. Ponudil je sebe, svoje sposobnosti in

znanje v službo domovine.

Bil je prostovoljec, ko je stopil v službo F.B.I. In služba ni bila lahka. Na zunaj je moral postati to, proti čemu se je boril. Zagovarjati je moral vse tisto, kar je v globini svojega prepričanja obsojal. Ljubezen svojcev — celo lastnih otrok — je zamenjal za zaupanje tajnih agentov, ki so prihajali iz Moskve.

Opustiti je moral vse, v kar sta ga vzgojila oče in mati, da je moral tajno in skrito služiti Ameriki, njeni svobodi in demokraciji. Kako je bil devet let osamljen, le Bog je bil z njim. Končno je doživel dan rešenja, ko je pred odborom za protiameriške aktivnosti izpovedal, kako se je med komunisti bojeval proti njim.

Nekaj primerjave v mesecu juniju, ko svobodni Slovenci mislimo na naše junake-mučence. V istem času, ko je deloval Matt Cvetič v Ameriki, je tudi slovenski narod bil boj na življenje in smrt. Po odločbi velikih je v tem desetletju zadela Slovenijo največja nesreča, ko so nanjo pritisnili fašisti in nacisti in je končno prevladala komunistična diktatura.

Ko je bil narod okupiran, so začeli revolucijo enaki agenti kot v Ameriki, ki jih je tudi izšolala Moskva. Komunistem tedaj ni napadel samo

Slovenije, ampak tudi Ameriko. Tisti, ki so se temu napadu postavili v bran — vaški stražarji, domobranci in četniki so bili tudi prostovoljci kot Matt Cvetič. Tudi v ciljih so si bili podobni, uničiti komunistično nevarnost, da bi mogel slovenski narod ustvariti pogoje za svobodno življenje, podobno onemu v Ameriki. Nič drugega ni bil cilj slovenskega odpora proti komunizmu.

Koliko podobnosti! Da jih ponovim: Časovna v desetletju 40 do 50. Agenti revolucije: šolani v Moskvi, poslani iz Moskve. Cilji odpora: Priporiti narodu možnosti svobodnega izživljanja v demokratičnih ustanovah. Borci odpora: prostovoljci, Matt Cvetič, kot domobranci. In odmev z leve: psovke, obrekovanja, laži in samo sovražstvo tako na Cvetiča kot na slov. borce, mrtve in žive. Vse to v Sloveniji kot v Ameriki.

Kljub vsem podobnostim pa je bil konec tako zelo različen. Zanima me, kaj je mislil o njem Matt Cvetič, če je vedel zanj? On je zmagal, postal je junak Amerike. Tudi slovenski borci so premagali komunizem na slov. tleh, a so velike sile pomagale premaganim do oblasti, junake pa izročile, da so jim brez sodbe vzeli dobro ime in življenje. Slava jim!

Slov. Domobranec

Iz Slovenskega Hamiltona v Kanadi

Novica, da bodo Slovenci v Hamiltonu, Ontario, postavili novo hišo božjo, je sicer že prišla med rojake, a veliko se o tem ni pisalo. Graditelji z g. župnikom na čelu so bili mnenja, da je bolj modro najprej vse pripraviti in temeljito, začeti graditi, potem pa svetu sporočiti: "Mi gradimo, ali ste pripravljeni pomagati, da bo nova slovenska cerkev skupen spomenik vseh vernih Slovencev v bližnji in malo bolj oddaljeni okolici Hamiltona?"

In res, zidovi že rastejo iz tal; nazaj ni več mogoče, najprej bo šlo hitro. Sedaj je pa že čas, da se o teh naših graditeljih zapiše kaj več.

Slovenska župnija sv. Gregorija v Hamiltonu je sorazmerno mlada in morda v najlepši dobi svojega razvoja, kakor so v najboljših letih njeni fantje in dekleta. Kot je otroška doba povezana včasih z otroškimi boleznimi, in kakor ima doraščajoča mladina občasno svoje prehlade in glavobole, tako tudi župnija sv. Gregorija Velikega ni bila v teh letih brez vsakih težav, a se je vseeno razvijala, rasla, krepila in zorela. Dvaindvajset let je temu, kar je prišel med rojake dr. Lojze Tomc (1960) in jim poskrbel lep kulturni dom zčasno kapelo pod dvorano (1964). Leta 1965 je bila ustanovljena župnija.

Julijska številka 1975 Ave Maria je prinesla obširno poročilo o desetletnici župnije, ki sta jo vodila po odhodu prvega župnika Al. Tomca, Ivan Dobršek in Stanko Ceglar. Na jesen istega leta se jima je pridružil Karel Ceglar, ki je sicer deloval od leta 1955 po vzhodni Kanadi, a vedno in povsod le med Francozi in Angleži. Takrat je za njeno varnost in za ohranitev demokratičnega reda storiti kaj več. Ponudil je sebe, svoje sposobnosti in

ne pri tem, kar že imajo, ali pa naj bi se lotili drugega dela prvotnega načrta, ki je bil takšen, da naj bi se ob primerem času zgradila še cerkev z župniščem.

Župniku Karlu Ceglarju se je zdelo bolj potrebno, da se zgradi najprej župnišče in morda pozneje še cerkev in je v tem smislu dobil od škofa Redinga potrebna dovoljenja. Začelo se je z nabirko za gradbeni sklad, a kaj kmalu se je pokazalo, da za tak načrt ni bilo navdušenja. Večina faranov je bila mnenja, da se cerkve nikoli ne bo gradilo, ako se ne zgradi takoj oboje, cerkev in župnišče. Kakor je redni letni občni zbor sprejel nasvet župnikov, da se postavi najprej župnišče, tako je na izrednem občnem zboru župnik sprejel željo prisotnih, da naj se gradi oboje, cerkev in župnišče.

Rečeno — storjeno! pravi star pregovor. Tako hitro seveda ni šlo, ker je bilo, treba dobiti najprej privoljenje škofije. Pogoj je bil kaj preprost: Naberite in naložite na škofijsko banko tretjino vsote, ki jo predvidevate za cerkev in župnišče. Nato je bilo treba ustvariti finančno-gradbeni odsek. V finančnem pododseku je bil izbran za predsednika Ignac Horvat, v gradbenem pa Ludvik Hull, skupne sestanke obeh pa vodi Cecilija Mlinarich. Farani so poprijeli z navdušenjem in, vsak po svojih močeh, v kratkih dveh letih nabrali sto tisoč dolarjev, medtem ko so razne župnijske dejavnosti spravile skupaj drugih sto tisoč in nekaj več. K lepemu finančnemu uspehu je pripomogel triletni predsednik cerkvenega odbora, Martin Malevič ki je znal na sestankih in pri zabavah ustvarjati veselo razpoloženje.

Na letnem banketu 1980, ko je župnija obhajala 20-letnico prihoda prvega župnika, in 5. obletnico usanovitve

župnije, je bil škofu izročena zadnji ček na račun prvega dolga, kar je seveda vplivalo dobro na vse. Topla škofova beseda na banketu je povedala, da škofija gleda na prisotnost narodnih skupin z veliko bolj prijaznim očesom, kot je bilo pred leti. Takole je govoril:

"Ko gledam vašo majhno slovensko skupnost, moram občudovati vašo globoko vero in pogled v bodočnost pri vaših duhovnikih, pa tudi podporo, ki jim jo nudite z žrtvami, ljubeznijo in vztrajnostjo.

Obhajate obletnice, deseto, petnajsto in dvajseto. Ob tem pomislim na začetek vaše župnije, na tiste, ki so jo ustvarjali. Predvsem na prvega župnika Fr. Lojzeta Tomca, ki se je popolnoma žrtvoval, dokler mu ni odpovedalo zdravje. To je naredil z željo, da bi Kristus živel v vaši krščanski skupnosti. Mislim tudi na sedanje duhovnike, ki se v letih, ko drugi mislijo na upokojeve, lotevajo odgovornih načrtov za gradnjo cerkve v večjo božjo slavo, ter žele pripraviti primernejše življenjske pogoje duhovnikom, ki bodo prišli za njimi.

Nocoj zahvaljujem Boga za vašo globoko vero, za vašo dalekovidnost, pogum in moč, s katero se, lotevate načrta, ko vam niti ni jasno, kako boste nabrali sredstva, ki so potrebna za izvedbo načrtov.

Lahko rečem, da bo zame v vaši skupnosti samo tisti dan večji, ko bom kot vaš duhovni pastir imel srečo blagosloviti novo cerkev in novo župnišče, kar bo še dolgo potem zgovoren dokaz vaše vernosti, medsebojne ljubezni, sodelovanja z vašimi duhovniki in nad vse drugo vaše ljubezni do Boga.

Zato vam toplo priporočam najtesnejše sodelovanje s cerkvenim odborom, z vašimi duhovniki strnite svoje vrste, sodelujte stoodstotno. Vaša skupnost se dobro zaveda odgovornosti in ste jo kazali vsa ta leta, zato vam še enkrat svetujem, da združite svoje moči, pa boste izvedli svoje načrte. Vi sami in vaši potomci bodo cenili vašo ljubezen in navdušenje za izvedbo lepega načrta. Vaši otroci in njihovi otroci se bodo v duhu vračali in s ponosom mislili na današnji dan, na svoje prednike, ki so jim zapustili dediščino, ki jim bo pomagala graditi vedno trdnejšo skupnost v Gospodu Jezusu. Zame je nocojšnji večer eden najlepših v mojem življenju."

Letos je minulo dve leti od njegovega obiska, zato se je čutila župnija počaščena, ko je prišel škof blagosloviti zemljišče, na katerem bo stala cerkev. Bil je prvi pomladanski dan, 21. marec, in nedelja, ko je župnija obenem obhajala zunanjo slovesnost praznika sv. Jožefa. S škofom so sodelovali štiri duhovniki. Petje mladinskega in moškega zbora je navdušilo in prevzelo vernike, da so se po maši vsi kot eden podali na prosto. Po večernem deževanju je proti koncu maše dež ponehal, kot bi se domenili. The 'ground-breaking' slovesnosti se je udeležilo okoli 500 rojakov, od katerih jih je bilo nad 50 v narodnih nošah.

Po blagoslovitvi zemljišča so bili rojaki deležni v dvorani prigrizka. Tam so bili postavljeni tudi vsi načrti, ki so si jih lahko ogledali. Za škofa je bilo pripravljeno kosilo, ki so se ga udeležili vsi cerkveni odborniki in zastopniki društev in odsekov (finančni, gradbeni, mladinski,

športni, prosvetni, liturgični, Katoliška ženska zveza in odsek za veselice.) V svojem nagovoru je škof spet izražal veselje nad napredkom s pripravami na gradnjo in priporočil nadaljnje sodelovanje v prid župnijske skupnosti. Načrti so bili izdelani in kmalu tudi odobreni (škofijska gradbena komisija in mestna občina). Izbran je bil gradbenik, Holandec po rodu, dal je možnost tudi slovenskim obrtnikom, da pomagajo pri gradnji (elektrika, barvanje, mizarska dela, preproge, tlakovanje itd.

Dne 11. maja se je začelo z delom. Gradbenik in njegovi ljudje niso zgubljali časa, saj je komaj tri tedne, pa že lezejo v drugo nadstropje z delom. Predvidenih je 24 tednov, pa bo zelo verjetno vse dovršeno že prej.

Naslednji korak oziroma dogodek bo žegnanje v soboto in nedeljo koncem avgusta. Za to priliko bo sv. Gregor Veliki v Hamiltonu imel čast, da bo torontski škof dr. Alojzij Ambrožič vzdal ploščo z letnico 1982, kar je neke vrste vogelni kamen. Tega je blagoslovil lansko leto ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, ko se je mudil med rojaki po Kanadi in Ameriki. Žegnanje (god sv. Gregorija Velikega je sedaj 3. septembra, medtem ko je bil nekaj spomladi) in vzidanje spominske plošče bo tudi v znamenju likofa, ker bo takrat vse pod streho. Likofu pravi jo v Prekmurju o domaž, smreki jelič, trakovom pa cmeri. Angleži pa rabijo za to besedo "Topping off". Žegnanje bo torej v dneh 28. in 29. avgusta.

Zadnje nedeljo v maju, to je dan po letnem banketu, je

bila binokostna nedelja, ko ima župnija letni Marijin dan. Sopot padla pa je tudi slovesnost prvega obhajila najmlajših. Župnija se je ponovno posvetila Mariji Pomočnici in njenemu brezmadežnemu Srcu. Med procesijo od kipa Marije Pomočnice do cerkve je ljudstvo prepevalo litanije Materre božje. Po maši je bilo slikanje, otrokom pa so matere postregle s prigrizkom.

Če se župnija počuti mlajšo, gre velika zasluga kaplanu Francu Slobodnik, ki se je od svojega prihoda lansko leto pa do sedaj že močno zvel in bolj in bolj postaja duša vsega cerkvenega in kulturnega življenja. Župnija se ponaša z mladimi harmonikarji, ima lep mladinski in moški zbor. Franc Slobodnik je prevzel odgovornost za slovensko sobotno šolo in prireja z mladimi taborjenje in izlete. V cerkvi med božjo službo je tudi vse bolj privlačno, odkar mladi prepevajo in včasih tudi zaigrajo na razne instrumente.

Kdaj bo cerkev dogotovljena, oziroma kdaj bo blagoslovljena, je danes težko vedeti. Če bo šlo z delom tako naprej, bo brez dvoma vse pripravljeno pred Božičem. Gradi se dosti hitro in farani se zavedajo, da niso sami, ker vidijo, da imajo lepo število prijateljev, dobrotnikov. Najbolj pa se zanašajo na nebeskega Zidarja, o katerem je zapisano v sv. pismu: Zastonj se trudijo zidarji, če Bog ne gradi z njimi. Seveda vse pod Marijinim varstvom.

Por.

Slovenski mesečnik
Ave Maria
potrebuje vašo pomoč!

Rojstna hiša demokracije

Kaj dosti zaenkrat res ni videti, nekaj stopnic in nekaj temeljnih kamnov, pa vendar gre za najpomembnejše arheološko odkritje v Grčiji v zadnjem desetletju.

Ameriški in grški arheologi, ki so začeli izkopavati na prostoru, nedaleč od Hefajstovega templja v Atenah, so prepričani, da so našli ostanek stavbe, v kateri se je pred 2.500 leti rodila demokracija.

"Ni več dvoma, da gre za njo," trdi arheolog John Camp. Pri tem misli na slavno atensko "stoa poikile", poslikano odprto dvorano (stoa).

Kot govori zgodovina, je bila stavba prva pomembnejša gradnja, ki so se je lotili Grki po perzijski invaziji v 5. stol. pred n. š. Postavili so jo na severozahodnem oglu agore (trg), kjer so se zbirali atenski državljani in razpravljali v odprtih dialogih o vseh vprašanih, tikajočih se atenske države.

Trg je obkrožalo 6 dvoran na trg odprtih s kolonadami vanje pa so se navdušeni demokratski zatekali v slabem vremenu ali prehudi pripeki. Med temi dvoranami je bila najbolj poznana tista, ki so jo slikarji poslikali s prizori iz velikih mitov in iz zgodovine.

Stavba je postala slavna tudi zaradi filozofa Zenona, ki se je najraje zadrževal prav v nji in tam učil državljane svoje filozofije.

Kasneje je ves Zenonov nauk prevzel ime po stavbi, pripadniki Zenona pa so se imenovali stoiki. Se dandanašnji pravimo človeku, ki je umirjen in ga zlepa kaj ne vrže s tira, da je stoik.

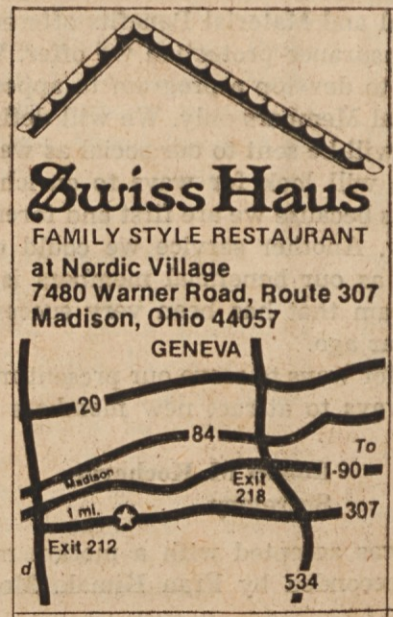
Iskrene čestitke

Slovenskemu folklornemu inštitutu v Ameriki za Drugi festival slovenske folklore v Ameriki in

Prisrčna dobrodošlica

vsem iz širnega Severno-ameriškega kontinenta, ki se boste tega nepozabnega dogodka udeležili!

Medtem, ko boste že tako blizu, vas vse iz ZDA in Kanade vabimo Slovenci, lastniki restavracije

SWISS HAUS at Nordic Village

Madison, Ohio

da nas obiščete, saj smo samo pet minut od Pristave.

Ne bom vam žal!

Igrala bo slovenska godba JASMIN!

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Mary Lou Golf
Spiritual Director	
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

HOLY FAMILY SOCIETY OF THE U.S.A. MINUTES OF THE SUPREME BOARD ANNUAL MEETING, MARCH 6, 1982

(Continuation)

Our Secretary, Robert M. Kochevar, followed with his report.

Dear Fellow Board Members:

Once again, we have heard our Treasurer present an excellent financial report and our President give an equally good report about the outstanding growth the Holy Family Society has experienced during 1981. As you've heard, our assets, unassigned funds and our investment income all reached all-time highs last year.

Due to the hard work and planning of our President, the Growth Membership Program was very successful during the past year and we look to repeat this success in the years to come.

Another avenue that the Society would like to explore is the active solicitation of Social Members. While Social Members cannot have an active voice in governing the Society, we feel that there may be a large number of Catholics who would like to participate in the Spiritual and Material Benefits offered by the Society other than the insurance protection we offer. With this in mind, we would like to develop a program to appeal to Catholics who would be Social Members only. We will definitely publish a newsletter that will be sent to our social as well as our beneficial members. We will look for ways to enrich the spiritual lives of our members because we are first and foremost a Catholic Fraternal Society. Another service we could offer our social members as well as our beneficial members is our vitamin program — a program that has been very successful since we started it over a year ago.

We will continue to look for ways to serve our present membership and look for new ways to attract new members into our Holy Family Society.

Robert M. Kochevar
Secretary

The Secretary's report was accepted with a motion made by Ronald Zefran. Motion seconded by Fran Kimak. Motion carried.

Our President then asked for a short verbal report from our Treasurer.

Rev. Father, Mr. Chairman and Board Members:

This is one of the happiest meetings I have attended in a long time. The financial report shows a nice gain of \$435,875.73 which is really wonderful in these hard times. Another thing that makes me really happy is the fact that we are going to be in our own building again. I am really happy that the President and Secretary and all those involved got together and brought this matter to a head. I thank you.

Anton J. Smrekar
Treasurer

Mr. Smrekar's report was accepted by a motion made by

Ron Zefran and seconded by Father Stalzer. Motion carried.

First Vice President

Mr. President, Rev. Father, Fellow Board Members and Guests: The only thing I can say is that a few short years ago the word million was not even in our vocabulary and now we throw it around constantly at our meetings. We have aspired to new heights and increasing by almost one half million dollars putting us now in the 6½ million dollar bracket. A few years ago we thought this was well beyond our reach. We have achieved a goal. We have excellent management. We have pulled ourselves out from the bottom. We are now sitting on top, moving forward. We are getting more progressive ideas on how to better manage the Society and also what to do for our members. We are trying to incorporate more and more things to benefit the membership — for them to see that there is a definite reason for belonging to a Society such as ours. Thank you.

Ronald Zefran
First Vice President

At this point our President asked that rather than having a motion after each officer's report, to have one general motion after all reports have been presented.

Second Vice President

Rev. Father and Board Members:

I see we are gaining right along and the credit goes to our officers. They are doing a wonderful job. Thank you.

Anna Jerisha
Second Vice President

Spiritual Director

My first words, Board Members and Guests, are to thank you very much. I am very appreciative of having the opportunity to go to the Holy Land. I won't go into any detail on this. I did write an article for the paper. I would really hope that in 1983 that we could offer a tour to our membership. All we would need is about 25 people and I have talked with some people who said they are already willing to go.

In addition to Tony's comments, I think today is a day of real good news, seeing financial growth, the property coming back and the whole aspect that Bob brought out about the spiritual and fraternal aspect of the Society. Those are all pluses. There were a lot of positive things accomplished today. Hopefully in a year when we come together, we can see some of these items being accomplished. Again I would like to thank everyone and wish you a happy lent and a happy Easter. Thank you.

Rev. David Stalzer
Spiritual Director

Recording Secretary

Rev. Father and Members of the Board:

I feel as though everything has been said and if I can borrow a phrase from another insurance company, I think we are in very good hands. We are always looking forward to new developments. We are not standing still. We have a great spirit of enthusiasm. While we are always concerned about our present membership, looking for new growth is the avenue we must take. Thank you.

Nancy Osborne
Recording Secretary

Social Director

Rev. Father, Mr. President and Members of the Board:

I personally would like to address the President and thank you for the very optimistic and enthusiastic report that you gave us financially as well as the report on the membership growth. It makes me very happy, not only as a Board Member, but as a member of the Holy Family Society to know that we have reached a financial level that we really can become more personally involved in the lives of our membership and the spiritual needs of our membership. The insurance part is how we reached them initially but I think we need the spiritual growth in our membership to make tighter bonds.

Mary Lou Golf
Social Director

This concluded the officer's reports and our President then asked for a motion that the reports presented by the Board Members be accepted. Motion made by Ronald Zefran and seconded by Joseph Sinkovec. Motion carried.

Our Spiritual Director then passed out to each of the members and guests of the Supreme Board, a little wood cross, made in Bethlehem out of olive wood, as a momento of his trip to the Holy Land.

There being no further business to bring before the Board, our President asked for a motion to adjourn.

Mr. Sinkovec made a motion that the meeting be adjourned. Anthony J. Smrekar seconded the motion. Motion carried.

Rev. Stalzer led the officers in prayer to conclude the Supreme Board meeting of March 6, 1982.

Respectfully submitted,
Nancy Osborne
Recording Secretary

PRVI SLOVENSKI KOVANCI

na razpolago je še nekaj zlatnikov in srebrnikov kovanih leta 1978. Na kovancih, ki so krasno darilo za poroko, krst, sorodnike v domovini so ovekovečeni Cankar, Prešeren, Trubar, Baraga, Slomšek in Krek še Bled, Brezje, zemljevid Slovenije, Vojvodski prestol in mariborski in ljubljanski grb. Nakup predstavlja izvrstno naložbo ker cena še posebej sedaj ko je zlato in srebro padlo več kot ugodna. Srebrna serija na razpolago po originalni ceni od 1978 to je USA \$93.-, zlata serija v krasni šatulji pa USA \$348.- informacije: Dr. Peter Urbanc, 1 Daleberry Place, Don Mills Ont., Canada M3B 2A5 tel: 447-4332.

ANDREJ KOBAL:

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

Iz urada departmana za zunanje zadeve so ravno tako prišli na posvetovanje šefi odsekov za razne države. Razloge za take sestanke z menoj so navadno našli po čitanju mojih referatov; vsak je hotel vedeti več, kot je bilo v poročilu. Vedeli bi radi tudi podrobnosti, odkod so izvirali naši podatki, toda vsako omejevanje oseb in krajev obveščevalcev je bilo nedopustno. Pravzaprav tudi G-2 niso bile znane take podrobnosti, zlasti pri poročilih, ki so izhajala iz O.S.S.

Bolj kočljivi kot sestanki z zastopniki ameriških služb so bili oni z Angleži. S posebnim dovoljenjem so ti imeli dostop do sob, odrejenih za ta namen. Predstojnika je bilo treba obvestiti glede obiskovalčevih vprašanj in mojih odgovorov. Težav v tem oziru nisem imel, paziti pa sem moral, da sem vedno govoril samo o vsebini in da nikdar nisem črnil besede, odkod so podatki prišli.

Te omejitve v sodelovanju s tujimi tajnimi službami so se izkazale neobhodno potrebne zlasti v povojni dobi. Znano je na primer, da so se nekateri važni voditelji angleške tajne službe izneverili, se prelevili v komuniste in zbežali k Sovjetom. Sodelovali so z ameriško tajno službo, a izdati o nji so mogli bore malo, saj niso poznali svojih ameriških sodelavcev niti po imenu.

Jaz sem na primer imel parkrat sestanke z vplivnim angleškim agentom Philbyjem, ki je kot zastopnik svoje vlade imel dostop do ameriških uradov. Ko je pobegnil v Moskvo in izdal vse, kar je vedel (kot je opisano v knjigah o njem), ni mogel omenjati več kot splošno znanih imen dveh ali treh voditeljev ameriške tajne službe.

Sestanki z zastopniki O.S.S. se niso vršili v uradu G-2.

Polkovnik Jadwin je bil premeščen iz G-2 dva ali tri mesece po mojem prihodu. Vzroka njegove ali drugih premestitev nisem vedel; dogajale so se prestopane, posebno leta 1944, ko se je po raznih konferencah predsednika Roosevelta in Churchilla s Stalinom začel čutiti vpliv spremenjene politike, z vedno večjim zaupanjem Sovjetski zvezi.

Načelnik G-2 je bil odstavljen in na njegovo mesto nepričakovano imenovan nepoklicen brigadir, imenovan v visoki čin iz civilnega življenja. Po poklicu advokat iz

Pismo z Otoka

(Nadaljevanje z 2. strani)

božji kar zunaj potom zvočnikov.

Skof Lenič in 7 duhovnikov je delilo obhajilo kar zunaj cerkve na prostem nad pol ure. To je njih roka tako zabeležilo, da so morali potem v cerkvi čakati 5 minut, da so mogli nadaljevati s sv. mašo. Po drugih cerkvah v Ljubljani, drugih mestih in po deželi je bila slika ista.

Pri tem se spominjam besed pok. dr. Lojzeta Kuharja, kateri je nam Slovencem, zbranim v Londonu 1. 1949 rekel: "Svet je še krščanski, morda še bolj, kot nekdanj."

Prav iskren pozdrav vsem rojakom doma in v tujini pošilja prav iskreno rojak Peter Selak

Garažo iščem

Garažo iščem za avto, med E. 76 in E. 40 cesto. Kličite 391-1515 in vprašajte za Billa Modica.

(49-50)

BY OWNER—CUSTOM BUILT

3 bedrm. brick Colonial — double garage, lge. lot, in desirable Beverly Hills, Euclid. Lge. liv. rm. with bay window, wd. burning f. place — full din. rm., corner cabinet, enclosed back porch, fin. basement with wd. burning f. place and full kitchen. Prize winning rose garden. \$69,500 by appt. 531-6789.

(49-50)

For Rent

4 room apt. \$150 plus deposit. No pets. E. 160 St. also

3 room apt. newly decorated. Completely furnished. E. 160 St. Call 761-8206.

(49-50)

FULL TIME HELP NEEDED

Elderly woman needed. Pleasant attitude, Room, board & salary. Euclid Beach area. Call 481-5935 or 944-7186.

(48-49)

By Owner

23820 Greenwood Euclid

3 bdrm. 2½ baths. Dining room. Rec room. 2 car attached garage. Brick & cedar siding. Must see to appreciate. Owner agent.

486-2743

(48-51)

FOR SALE

Euclid brick, 2 bdrm. bungalow. Attached garage. Basement. Expansion up. Low 50's. Call 585-0703 or 944-1928 after 4:30 p.m.

(48-51)

CARPENTRY

Old Home Remodeling and additions. Garages. Estimates. Call 944-9780

(40-51)

STANOVANJE IŠČE

Miren fant, srednje starosti, išče stanovanje, po možnosti pri slovenskih ljudeh, med E. 61 in Addison. Ponudbe pošljete na upravo Ameriške Domovine.

(47-50)

T.K. General Contractors

We do all carpentry, painting, wall covering, electrical, plumbing, carpeting, roofing, and driveway jobs.

TONY KRISTAVNIK Owner
831-6430

(X)

FOR RENT

Furnished. 2 rooms & bath. Preferably a man.

391-5718

(X)

HOUSE FOR SALE

Double, 6-6, alum. siding, carpeting thruout, in perfect condition. Near St. Jerome's church. Call 481-3324 by noon or after 6:00 p.m.

(48,50)

HISA NAPRODAJ

Dvojna, 6-6, z alum. opazena. Preproge. V odličnem stanju. V okolici sv. Jeroma. Kličite 481-3324 dopoldne ali po 6. uri zvečer.

(47,49)

MALI OGLASI

For Sale

Euclid by Owner. Open Sat. & Sun. 1 to 4.

23306 Roger Dr.

Low 50's. Call 731-6249

(49-50)

For Rent

3 rooms. Newly decorated. Bath & Furnace, 2nd floor. Near St. Vitus. Ideal for single person or retired couple. 431-2674.

(49-50)

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 67 St.

431-2083

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235